

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвентски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помѣщава въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко което се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраща до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 15 ст.

РОМАНЪ Г. ДАЧЕВЪ

Адвокатъ — юристъ

Приема да води и защитава всѣкакъвъ родъ дѣла прѣдъ всякитѣ сѣдилища въ Княжеството.

Бѣднитѣ безплатно.

Писалището му се намира при **шадравана № 3361.**

3-4

Плѣвентъ, 16 Ноемврий 1896 год.

Утрѣ е 17-й Ноемврий. Въ този день българскитѣ избиратели съ указъ отъ Негово Царско Височество се свикватъ да си избержтъ свободно лица, които достойно ще ги прѣдставляватъ; лица, които ще се грижатъ и за подобренieto на окръга въ всѣко отношение. Свещенъ дългъ, прочее, ни се налага, като публицисти, да обрнемъ вниманието на Плѣвентскитѣ избиратели върху лицата, които ще трѣбва да се избержтъ и за които всѣки, безъ принуждение, ще трѣбва да даде своя гласъ. Нѣма да се простираме на дълго, ще споменемъ най-прѣснитѣ факти, които ще сж въ положение да убѣдятъ всѣкиго, на коя страна е правдата.

За никого, прочее, не е тайна режимътъ на Стамболова, който на 18-й Май 1894 год. се сружмелася бозвъзвратно; кой не знае до каква цифра се бѣхж покачили данъцитѣ на населението; кой не знае, че земледѣлческото ни население слѣдъ година и двѣ, ако този режимъ се продължеше още, трѣбваше да спре всѣко исплащанне срѣщу данъцитѣ, които бѣхж стигнали до максимума, и кой не знае, че прѣзъ този режимъ не можа да се постигне почти нищо, относително косудирание положението на страната! Такова бѣше положението до 18-й Май 1894 год., нъ днесъ сжщето ли е? Не, отговаряме ний! Макаръ оппозиционнитѣ вѣстници и да искатъ да прѣдставжтъ положението на страната много лошо; макаръ и да се стремятъ да покажжтъ, че пжтьтъ въ който България втврви е лошава: не трѣбва, прочее, да се забравя, че това сж игри, това сж фокуси, съ които заинтересованитѣ и гладни за министерски кресла лица, искатъ да забулжтъ истината, да прѣкрижтъ дѣйствителността, за да постигнжтъ и осжществжтъ своитѣ сънища. Дѣлата на нинѣшното правителство сж на лице; тѣхъ всѣки е можалъ да види и оцѣни, защото тѣ не сж биле задкулисни дѣла, а такива, които сж биле достойни на всѣкиго. Най-много земледѣлческото население има право да се произнесе за тѣхъ, защото то ги е видѣло и оцѣнило, както трѣбва, защото сж се докосвали до неговата черга. Не е ли цѣла истина, че данъцитѣ, които сега плаща земледѣлца съставляватъ едва двѣтѣ трети отъ онѣзи, които е плащалъ въ бившия режимъ? Не е ли истина, че данъка сърчима и др. сж унищожени! Ами законитѣ за повдиганieto на индустрията, закона за земледѣлческитѣ каси и пр. не сж ли и тѣ благодѣяние за земледѣлческото население?

Ясно е прочее, желанието на днешното правителство да направи всичко възможно за облекчение на земледѣлческото население и слѣдъ направеното до сега, само за двѣ години, можемъ да си съставимъ мнѣние, какво ще направи и за въ бжджще. Пусканитѣ съ задня цѣль слухове отъ съединената оппозиция не трѣбва да трѣвожжтъ никого, защото тѣ сж послѣднитѣ усилия на давящия се въ бурното море. Кой може да допусне пускжтата на послѣдъкъ новина, че ужъ нашето правителство щѣло да приеме да исплати една частъ отъ дългътъ на Турция, състоящъ

отъ единъ и половина милиарда лева? Не е ли това опашата лжжа, пускжтъ съ задни цѣли? И кой може да допусне, че нашитѣ управници ще погледнжтъ толкова легкомисленно на въпроса, щото да заробжтъ България въ дългове, които тя никога не ще е въ положение да плати? Това не прави честъ на оппозицията. Това явно доказва, че оппозицията си служи съ всички нечестни срѣдства, само да се докопа до властѣта. Това може да се говори само у насъ! Отъ такова естество бѣхж и пусканитѣ слухове за подчинение на българската църква на Цариградската патриаршия. Колкото вѣренъ изтѣзе този слухъ, съ когото оппозицията експлоатира толкова дълго врѣме, толкова вѣренъ ще бжде и слухътъ, че правителството ни щѣло да се обвърже да плаща една частъ отъ дългътъ на турция. Защо и за какво? Нека тѣзи господа, които експлоатиратъ съ този въпросъ, ни отговоржтъ на това питанне: За да се плати извѣстна частъ отъ дългътъ на Турция, трѣбва пжкъ ний да имаме друга облага, иначе — всичко е лжжа.

Като явяваме това на съмисленницитѣ си въ окръга, ний ги молимъ да се не стрѣскажтъ отъ пусканитѣ напоследъкъ слухове, като иматъ прѣдъ видъ обстоятелствата и цѣлитѣ, които се топятъ съ тѣхъ; а да се притекатъ като единъ чело-вѣкъ на урната и даджтъ своя вотъ за кандидатитѣ на народната партия, **Димитръ Стояновъ, Д-ръ П. Минчовичъ и Коста Михайловъ**, които достойно ще ги прѣдставляватъ, като ще подпомогнжтъ правителството на чело съ г-на Д-ръ Стоилова, за урежданието и подобренieto положението на страната ни въ всѣко отношение.

Напрѣдъ, прочее, правдата ще въстържествува!

В. „Законность“

Автора на брошурата — Офицерско-емигрантския въпросъ — г-нъ *Вълиновъ*, въ четвъртий брой на редактираната отъ негова милость „Законность“ се е запретналъ да осжжда правителството, защото е назначило Димитръ Марковъ за дипломатически агентъ въ Цариградъ. Г. *Вълиновъ* се чуди: какъ тѣй Марковъ, оня сжщия Марковъ, който въ качеството му на воененъ прокуроръ е извършилъ толкова подвизи за смѣтка и на гърба на русофилитѣ, можа да бжде назначенъ на такъвъ важенъ постъ отъ „русофилствующия“ г-нъ Стоиловъ!

Да бѣше излѣзалъ нѣкой невѣжда съ подобенъ въпросъ, ний не би обрнали ни най-малко внимание, но г. *Вълиновъ*, който е свършилъ съ отличенъ успѣхъ, споредъ както казватъ хората, военно-юридическата академия, който по наше мнение трѣбва да е човѣкъ високопросвѣтенъ, нравственъ и сериозенъ, да излиза и по начинъ свойственъ на хората отъ соя на хаджи Свирча, да злослови правителството за това назначение, право да си кажемъ, насъ ни удивлява до висша степенъ.

Какъвъ юристъ е г. *Вълиновъ*, когато той вмениява въ вина обвинителната речъ на единъ прокуроръ! Незнае ли този академистъ какви сж атрибутитѣ на прокурора, на макаръ билъ той и воененъ, въ единъ углавенъ процесъ, та е сѣдналъ надмѣнно да упрѣкава г-на Стоилова и ехидно да усмива русофилството на нѣкои отъ г-да министритѣ, които божемъ се били крияли по миши дупки отъ „новоиспечения дипломатъ“, когато той е билъ прокуроръ въ Руссе? Ако г-нъ *Вълиновъ* притѣжаваже поне една капка отъ по-

литически моралъ, по нашето мнѣние, той трѣбваше да сини сжщия огнѣ и да стрѣля съ сжщитѣ стрѣли всички онѣзи, които въ врѣме режима на Стамболова сж се подвизавали по начинъ на „новоиспечения дипломатъ“ г. Марковъ.

Какво виждаме обаче? г. *Вълиновъ* злослови г. Маркова за грѣхове извършени въ качеството му на воененъ прокуроръ отъ една страна, а отъ друга, сжщия този г. *Вълиновъ*, се води подъ ржка, кокетнич и задружно ратува срѣщу днешното правителство съ г. Стоикова, тоже бившъ воененъ прокуроръ, не по-малакъ сподвижникъ и взе за смѣтка и по гърба на русофилитѣ — приятели на негодующия г. *Вълинова*! Ако умозаклученията на г. *Вълинова* по отношение на г. Маркова сж логични и юридически справедливи, то какъ да си обяснимъ повѣдението по отношение на г. Стайкова?

Ако допустнемъ, че г. Марковъ е главния виновникъ за смъртъта на Панова, Узунова, Кърджиева и други още жертви на полевитѣ военни сѣдилища, то слѣдва, че и приятеля и сподвижника на г. *Вълинова*, г. Стойковъ е убийцата на Миларова, Поппова, Георгиева и Караюлева! Защо не се запитерисова г. *Вълиновъ* да земе да прочете обвинителната речъ на приятеля си Стайкова по дѣлото на покойния *Вѣлчовъ*, на да види че и при отсъствие на доказателства уличающии вината, този хубостникъ искаше топанъ да отнеме главитѣ на всички 18 души подеждии? Ний не можемъ да си обяснимъ подобна камелеопщина, защото здравия разумъ не го допуца, че въ дадения случай г. *Вълиновъ* основателно и справедливо упрекава правителството. Не, той експлоатира по единъ най-недостоеенъ за единъ кавалеръ начинъ, това назначение съ единственната цѣль, за да изсипе купъ псувни по адреса на правителството, като зема за претекстъ назначението на г. Маркова.

За да си съставимъ такова заключение за моралната стойность на г. *Вълинова*, намъ ни дава поводъ и това обстоятелство, че милостѣта му се сърди и на онѣзи официозни вѣстници, които справедливо се възмущаватъ отъ сливането на „либералнитѣ“ фракции. Човѣкъ съ минало като г. *Вълиновото*, да излѣзе публично да одобрява станалото съглашение мѣжду *либералнитѣ* фракции и да агитира словомъ и дѣломъ въ негова полза ний не можемъ да си го обяснимъ друго яче, освенъ че този *Вълиновъ*, трѣбва да е станалъ притежателъ на голѣма доза отъ испорчена съвѣсть, като е достигналъ същеврѣменно и най-висшата степенъ на талнасоратлжжа.

За да не ни обвинжтъ обаче, нѣкои слабо-душни, въ голословие, ний се обржчаме къмъ читающия български свѣтъ съ запитванието, като какъ трѣбва да се квалифицира единъ човѣкъ, който отъ една страна усмива и упрѣкава „русофилствующия“ г. Стоилова че е далъ служба на единъ отявленъ русофобъ, а отъ друга да ратува и да се цалува въ устата съ не по-малкия русофобъ г. Стайкова? Да усмива русофилството на нѣкои отъ г. г. министритѣ и да одобрява побратимяванието на г. г. Цанкова съ Грекова на Радославова съ Каравелова и обратно?

Ний знаемъ и г. *Вълиновъ* не го крие, че той е русофилъ, и за това свое русофилство, бѣше принуденъ въ врѣме на Стамболова да напустне България и да се скита нѣколко години по чужбина. Сжщата участъ послѣдва и г. Цанкова и много други русофили, а пжкъ Каравелова и Моллова, насмалко Стамболовъ щѣше да

общи за ежидитѣ грѣхове. Кой бѣха палачитѣ на толковато нещастни жертви въ България и вънѣ отъ нея, ако не днешнитѣ съюзници на г. г. Цанкова, Каравелова и Бѣлинова стамболово-радославовската клика? Позорното и мерзко съглашение на г. Бѣлиновитѣ идоли съ бѣсилката на Стамболова и Радославовото торбопѣсачие не може инакъ да се обясни, освенъ съ заключението, че тѣзи своегорода двама водители „либерали“ въ злостата си спрямо г. Стоилова неправиха разборъ въ срѣдствата за борба. Да се докопатъ до властѣта е девизътъ на тѣзи *ратници*. Ама че щѣли били да кажатъ хората, че Цанковъ, Каравеловъ, Бѣлиновъ и сподвижницитѣ имъ били безхарактерни и непослѣдователни, и че тѣ морално сж паднали по-ниско и отъ най-вулагрната блудница, за тѣхъ е безразлично.

Който обича, може да имъ плуе и на суратѣ, а тѣ ще ви отговорятъ, че това е отъ Бога росица, стига да сж увѣрени, че по този начинъ ще се докопатъ до министерскитѣ кресла. Такава е моралната стойностъ на лицата, които сж се съюзили съ бѣсилката и торбопѣсачието, за борба на животъ и на смъртъ срѣщу г-на Стоилова.

Ако и г-нъ Бѣлиновъ е на еднаква морална уровень съ г. Цанкова и кликата му, които плюхъ на памѣтѣта на толковато мъченици, жертви на тѣхнитѣ политически начала, и ако този Бѣлиновъ не се стрѣска отъ сѣнкитѣ на другаритѣ и приятелитѣ си, и отива да подпомага тѣхнитѣ палачи и убийци, то да не се зловиди г-ну Бѣлинову, ако ний открито излѣземъ и му кажемъ, че той е лишенъ отъ всѣкъ политически моралъ и е слѣдователно заразенъ до въ мозака на коститѣ отъ политическия развратъ, който е обхваналъ една забѣлжителна частъ отъ нашата интеллигенция.

Ще чакаме, може би г. Бѣлиновъ да се съземе и да разбере, че не е този пхтя, който би му подобавалъ.

По боевия празникъ на 4-й пѣх. полкъ 7-й Ноемврий 1896 год. Въ миналия брой спомѣнахме за тържественното отпразднуване денѣтъ 7 Ноемврий отъ 4 пѣх. Плъвенски полкъ и за впечатленията които направиха рѣшитѣ на говорившитѣ. Ние помолихме одного отъ говорившитѣ младѣ подпоручикъ отъ 16 полкъ г. Косовски да ни даде рѣчѣта, който на драго сърдце направи, на която даваме мѣсто. Мѣстото му е да спомѣнемъ и за участието което нашитѣ граждани, селяни, а особенно общинитѣ отъ Плъвенската околия. Ние просто се възмутихме когато четохме отчета когото по-долѣ публикуваме и въ който за голѣмо съжаление отъ толкова общини едва нѣколко сж се отзовали. Неужели, толкова не се почувствуваха нашитѣ граждани, нашитѣ селяни, нашитѣ общини, не сж си спомнили, че този памятникъ ще се строи за тѣхнитѣ синове, паднали за тази свобода съ която днесъ се наслаждаваме съ тази слава, съ която нашия народъ се прѣдставява! Неужели нѣма и не може да се събере отъ всѣко село поне по сто лева, когато имаме общини, които и хилядо могатъ да дадѣтъ! Немъ за всѣко народополезно дѣло ще трѣбва да се заставляватъ нашитѣ селяни, както ставаше и съ Пловдив. изложение. Ние като вѣстникари, прѣдставители на общественото мнѣние молимъ настоятелно нашитѣ общини да прѣдвидятъ въ бюджетитѣ си сумми за този памятникъ. Да поканятъ граждани и селяни да принасятъ колкото обичатъ. Памятника трѣбва да е величественъ, той трѣбва да бѣде не за година и двѣ, а за вѣки-вѣковѣ; за това и паричнитѣ помощи, които ще се похарчатъ ще трѣбва да бѣдѣтъ повече, за да бѣде нѣщо солидно и прѣпорочително. Ние се надѣваме, че всѣкий българинъ патриотъ на драго сърдце ще да притече и внесе на ново лептата си. Редакцията на драго сърдце ще да обнародва имената на пожертвователитѣ, както по напредъ сме правили това.

Почитаеми Господа!

Могъществена, велика, и славна е била нѣкогашъ нашата днесъ, така малка татковина. Виждате ли Черно море, Бѣло море, Дринъ, карпатитѣ! до тамъ се е простирала българската държава, до тамъ е достигало величието, на българското име!

Да! до тамъ, но... кой я разруши, кой ни заключи въ тѣснитѣ рамки мѣжду Дунава, Родопитѣ и Рила?! Кой откъсна жизненитѣ органи — венитѣ, отъ това сърдце, въ което ний живѣ-

емъ и на което тѣ даваха кръвъ и сила? Кой испрѣчи гиганскитѣ Родопи, мѣжду два брата, една свободенъ, другия окованъ въ вѣрни? Чий полета днесъ ржси Дринъ и Българска Морава?!

Кой раздѣли велкитѣ тѣзи части отъ днешната България — сърдцето на великото Симеоново царство? Кой окова България въ пѣтъ вѣковнитѣ вѣрни? властолюбието, завистѣта, несъгласието, раздора, умразата, мѣжду синоветѣ на единъ баща.

Въ сърдцата на Страшмира, Ив. Шишмана и Асена IV, се е испледа веригата, на пѣтъ вѣковното ни робство; защото, великата подъ Симеоновия скиптръ България, която тържествуваше надъ силната Византийска империя, сега биде распокжсана, мѣжду синоветѣ на Ив. Александра — случай, който помогна на Азиатскитѣ полчища — съюзници на Византия, да покорятъ българското царство и да приспѣятъ майка на — България, въ пѣтъ вѣковния непробуденъ сънъ.

Цѣли три и половина вѣка — триста и петдесетъ години, България сиѣше, като че не е и съществувала; българския родъ съ своето славно минало, българската народностъ, вѣра и езикъ, се застрашаваха да изчезнатъ, вѣднѣжъ за винаги отъ лицето на земното кълбо!

Но, дѣдо Паисий, отъ свѣтия Атонъ, първъ хвърли сѣнката въ народното съзнание, като извика: „Не! българския родъ не ще загине, той история има и става народъ“!

Слѣдъ него се явиха рѣдъ труженци, които свършиха въ Солунскитѣ и Диарбекирски тъмници... доде рѣдъ на Левски, който издѣхна на бѣсилката, Ботѣва, който създаде безсмъртното име Вислецъ! Хаджи Димитръ и Караджата, имената на които и днесъ се повтарятъ отъ балканскитѣ уеси, Раковски, Каравеловъ, Бенковски, Воловъ, братя Жекови — цѣлъ роякъ! но уви! тѣзи жертви не стигнаха; трѣбваше вѣковната робиня да се покрие въ трауръ, и ежедневно да гледа по стотини свои синове овисени на бѣсилото, трѣбваше кървави рѣки да потекѣтъ. Перуцияца, Батакъ, Клисура, Брацигово трѣбваше да се удавятъ въ едно ужасно море отъ кръвъ и пламаци! Но на праздно. Плъвенъ тоя нищоженъ градъ, трѣбваше да вземе участие въ сѣдбинитѣ на България, като въ околноститѣ си откри гробове за хиляди юнаци и се покри съ памѣтници, безсмъртни подвизи, кръвъ и кости юнашки!

Най сѣтитѣ, онзи приоблаченъ върхъ, „Св. Никола“ увѣнчанъ съ една шепа български опълченци, трѣбваше да тури вѣнеца на свободата, върху главата на пѣтъ вѣковната робиня, той трѣбваше да служи за стѣпало, отъ гдѣто България, цѣла оплискана съ кръвъта на своитѣ дѣца, се провикна, „Боже! колко тѣжъкъ бѣше този сънъ, какъ е хубава свободата! Синове мой! незабравяйте, че завистѣта и несъгласието ме приѣпахъ въ вѣчния сънъ, Ами коя е онази страна покрита съ димъ и пламаци отъ гдѣто достигатъ тия ужасни писѣци „?“. „Македония“ рѣче ѝ шипка, „Но мѣжду мене и Тракия слаба е прѣгъррр...не, нѣма прѣгграда рѣче тя“, и двѣтѣ сестри си протегнаха рѣцѣтѣ. — Коварната и мръсна дипломация неможа да устои противъ напора за съеди-

нението на два несправедливо раздѣлени брата трѣбваше да се слоши.

Радостѣта обаче, не бѣше за дълго, отъ къмъ западъ ужасенъ грѣмъ се разнесе и като молния прониза всѣко българско сърдце, сърбитѣ, наши по кръвъ и вѣра брата — невѣрни томовци, нападнаха нашата, току що освободна майка.

Нашитѣ началници: Подпоручици и Капитани заеха мѣстата на генерали, малцина бѣха, но придружени отъ духѣтъ на Ботѣва, Левски, Караджата, вѣодушевлявани отъ тѣхнитѣ геройски примѣри, подъ знамето на неустрашимъ Александра тѣ създадоха свѣтлата зорница въ нашата нова история — създадоха Сливница, която по примѣра на Шипка, като се покри съ гробовѣтъ на тѣзи, бацитѣ и братията на които си оставиха главитѣ по Алексиначкитѣ и гредетински височини за сърбската свобода, увѣнча се съ слаба и побѣда, ала историята на 19 вѣкъ се крави съ единъ позоренъ приносъ.

Ето защо сж се събрали сега: да отдадемъ приличната почестъ на онѣзи герои, които паднаха за защитата на отечеството ни.

О! сѣнки на паднахитѣ юнаци, бждете спокойни въ мрачнитѣ си гробове!

Борци що паднахте безъ страхъ
На кървавото бойно поле,
Вие днесъ сте вѣче на прахъ;
Върху, коститѣ Ви геройски,
Сега трѣва, и буренъ расте.
Вие не чувате плачѣтъ вдовишки
На вашитѣ клѣти жени,
На Вашитѣ дѣца за сълзитѣ женски
Нѣмате, ни сълзи, ни вѣздишки!

Но бждете спокойни, вие побѣдихте.

Ний почитаме вашия прахъ и славимъ имената ви, отечеството на което вий честѣта и славата запазихте и за което умрѣхте, нече забравимъ майкитѣ, които сж ви родили.

Срѣщнете се тамъ съ сѣнкитѣ на Ботѣва, Левски, Дѣда Паисия, Каравелова, кажете имъ, че на тѣхъ, както и на васъ сж въздигнали памѣтници, които обезсмъртѣватъ славнитѣ ви имена, кажете имъ, че България, за която тѣ работиха и умрѣха, е свободна.

Но уви! ако тѣ ви питатъ за Македония? Мълчете! не имъ казвайте, мълчете защото противъ насъ ще изсипятъ ураганъ отъ проклетия, за хладнокръвието което назимъ къмъ прѣдсмъртнитѣ знакове на нашитѣ брата.

Македоню, робиню клѣта! търпение и куражъ, ти нече загинешъ, България храни триста хиляди юнака, които ще насадѣтъ съ коститѣ си твоитѣ хубави долини, но ще расчупятъ оковитѣ, които те вързватъ, ще исцерѣтъ вѣковнитѣ ти рани.

Другари! войници! живи борци! които ще имате честѣта да се дерете съ нашитѣ вѣковни и заклѣти врагове, живѣйте!

Плъвенъ, 7 Ноемвр. 1896 год.

Подпоручикъ: Косовски.

О Т Ч Е Т Ъ

За състоянието на суммитъ по построяване памятника на падналитѣ войници въ Сърбеко-Българската война прѣвъ 1885 г. отъ 4-й пѣх. Плъвенскитѣ на Н. Ц. В. Прѣстолонаслѣдника К. Т. полкъ и по фонда за възпитаване на нѣкой бѣдни дѣца отъ тия паднали войници, по случай сключаване годината 7-й Ноемврий 1896 година. Гр. Плъвенъ.

П Р И Х О Д Ъ									
Наименование на прихода	За памятника				За фонда		Всичко		
	Отъ удържки		Отъ до-броволни помощи		Отъ до-броволни помощи				
	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.	
Отъ Н. Ц. Височество	—	—	1900	—	1000	—	2000	—	
Отъ Евлоги Георгиевъ	—	—	400	—	—	—	400	—	
Отъ Плъвенскитѣ Граждани	—	—	1617	50	—	—	1617	50	
Отъ Офицеритѣ отъ др. части	—	—	275	—	—	—	275	—	
Отъ Горно-Митрополийската селска община	—	—	20	—	—	—	20	—	
Отъ Боруванската	—	—	10	—	—	—	10	—	
Отъ Литинската (Вр. окр.)	—	—	4	—	—	—	4	—	
Отъ Ново Селеката (Вр. окр.)	—	—	6	20	—	—	6	20	
Отъ Главската (Вр. окр.)	—	—	2	30	—	—	2	30	
Отъ Върбишката (Вр. окр.)	—	—	1	—	—	—	1	—	
12 % удържки отъ Г. Г. Офи- церитѣ за Януарий, Фев- руарий и Мартъ	162	37	—	—	—	—	162	37	
1 % удържки за Априлъ, Май, Юний, Юлий, Августъ, Сеп- темврий и Октомврий.	963	79	—	—	—	—	963	79	
Всичко . .	1126	16	3336	—	1000	—	5462	16	

Всичко на приходъ петъ хиляди четиристотинъ шестдесетъ два лева 16 ст. (5462 л. 16 ст.) — Всичко въ расходъ тридесетъ три лева 50 ст. (33 л. 50 ст.) — Остатокъ петъ хиляди четиристотинъ двадесетъ осемъ лева 66 ст. (5428 л. 66 ст.)

Прѣдседателъ на Комиссията, Подполковникъ: Мариновъ.

РАСХОДЪ							
№ по рѣкъ	Наименование на расхода	За памятника		За фонда		Всичко	
		лева	ст.	лева	ст.	лева	ст.
1	За обезавеждане съ книги и др. канцелярски потребности	33	50	—	—	33	50
	Всичко . .	33	50	—	—	33	50

ХРОНИКА

На 8 Ноемврий Н. Царско Височество майката на Княза, Княгиня Клементина отпразнувала 80 годишнината си отъ рождението си. За този празникъ Н. Ц. Височество е отишъл да ѝ поздравя. По този случай, нашия кметъ Г. Михайловъ бѣ отправилъ поздравителна телеграма, на която Н. Царско Височество е отговорила, както слѣдва:

Ебенталъ

Нейно Царско Височество Княгиня Клементина

По случай рождениия денъ на Ваше Царско Височество отъ наша страна на Общин. Съвѣтъ и населението въ повѣренната ми община напѣтъ искрени поздравления и благопожелания за здравие и дълголетие на Ваше Царско Височество, а също и за Негово Царско Височество любимий ни Господаръ и августейший му домъ.

Кметъ: К. Михайловъ

На тѣзи телеграма Н. Ц. Височество е благоволила да отговори, както слѣдва:

Плѣвенъ

Кмету Михайлову

Благодаря Васъ и на Плѣвенци за любезнитѣ поздравления.

Клементина

Г-нъ Д. Грековъ, опекунтъ-шефъ на Стамболиститѣ благополучно пристигна и въ гр. Плѣвенъ на 13 вечерта — въ тъмно. Ограмотното число негови партизани ходихъ на срѣща, които види се да не бѣдѣтъ осмивани минавали прѣзъ разни махали. Съжаляваме, че нѣкой крайни дрънкали звънци на новокръстения либералъ шефъ. Вечерта въ къщата гдѣто било имало интимно събрание, въ което зимали най живо участие Аганий Сеизовъ и Семеонъ Фалита, Горкий Грековъ ако познаваше посрѣщачитѣ и испрацачитѣ, никога не би и помислилъ да минува прѣзъ Плѣвенъ Дядо Цанковъ направи по умно, ако и да бѣха го поканвали тѣзи, които до завчера го псуваха а прѣди години сѣчеха телеграфнитѣ дереци за него.

Г-нъ Д-ръ Бжезински Градски Лѣкаръ си подалъ оставката. На негово мѣсто е назначенъ Г-нъ Д-ръ Друмевъ, който и стѣпи на длъжностъ. Гражданитѣ познаватъ добръ Д-ръ Друмева, та нѣма нужда отъ реклама.

Помолени сме да дадемъ мѣсто на поканата отъ мѣстното женско дружество „Развитие“ която и обнародваме. Ще заслужа похвала наистина, ако дѣйствително зематъ присърдце дѣлото за което дружеството се е заело. Нека не обръщатъ вниманието на никакви клюкарства на когото и да е. Само постоянството и търпѣнието може да достигне онова, което дружеството е прѣдвидѣло въ уставътъ си.

Дядо Петръ Стамболистъ. Това е разговоръ на нѣкой, които окръжаватъ старчето. Когато видѣлъ, че го нещѣтъ за никакъвъ, той стѣ ината само на Мецата, казалъ завчера въ дюгения на Юрдаки, че ако не бѣдѣ азъ избранъ ще стана Стамболистъ. Грековъ нали е консерваторъ и Стамболиститѣ такива.

Тенекето на К. Хинковата къща се указало боядисано отъ по стара боя, за това починало да раждава. Причината на това била, ако слушаме подобнитѣ на Залеоолу, силното хвъркание и духание на вѣтара, когато ся носело отъ училището Мария Луиза. Ние не вѣрваме.

Отъ едно възвание, което се получи въ редакцията, се види, че за Никополски народни прѣдставители сѣ кандидатирали. г. г. Н. Беневъ и Николай Мариновъ.

Шарката, която бѣше земала угрозящъ размѣръ се е намалила. Отъ свѣденията добити отъ вѣрно мѣсто има само на 25 мѣста болни. Всичко това се дължи на строгитѣ мѣрки, които се зематъ.

Помолени сме отъ комисеята по учредяването вечеринката, която ще се даде за въ полза на ученическата библиотека при Плѣвенското IV-кл. училище, да обявимъ на г-ци и г-жи плѣвенцитѣ, които сѣ поканени да изработятъ по нѣкоя вѣщъ за лотарията, която ще се тегли на сѣщата вечеринка, да испрацатъ своитѣ подаръци до г-на Директора на училището, понеже опредѣлений въ поканата учителъ отсъствува.

Силнитѣ наши стамболисти толкова много ги е призовило, щото не се оставили на мира ни едно отъ виднитѣ въ градътъ ни партизани

отъ народната, партия които сѣ се считали преди 18-й Май 1894 за партизани на Цанкова. Молби, обѣщания, солидарност и пр. само да се прекратятъ архи Стамболиста, и дѣртия консерваторъ Грековъ, архи либерала Цанковъ и още когато желали да укажатъ. Тѣ не оставиха на мира и стареца, да го канятъ да дойде и му се поклонятъ. Кой е въ състояние да върши подобни дѣла, само породичата на стамболовщината и за голѣмо наше съжаление онзи старецъ Цанковъ, който се удави на край рѣката като циганина. Когато видяха, че на всѣкадѣ удрятъ о камикъ, тѣ рѣшиха да устройатъ шайки и въ врѣме на изборитѣ да биятъ хората. Завчера въ Манювата махала се стрѣляли върху невинни наши хора, срѣщу 13 м. м. вадили ножъ. Нѣма вѣрватъ тѣзи казълбани, че ще имъ се допустне да вилнежатъ така хайдушки като въ стамболово врѣме. Нека знайтъ тѣзи испждени чиновничета и разнитѣ бухалки, че властта ще съумѣе да обуздае всѣкий, който поиска да си покаже храбростта, а не правото. Изборитѣ не искатъ храбростъ, а свобода и законностъ за да може всѣкий да си даде гласътъ. Само по този начинъ ще може да се гуди край на тѣзи храненияи, които така мислятъ съ сила да зематъ властта въ раце и да си вхатъ кончетата, както щѣтъ.

Нѣкой прѣзрени личности, които ги не щѣтъ въ село, а тѣ търсятъ поповата къща отъ недѣля пушатъ слухове, че окр. управителъ Г. Великовъ щѣлъ да бѣде ту отчисленъ ту прѣместенъ предъ изборитѣ. Мина недѣля и мѣсець и гледаме тѣхното желание още не е изпълнено. Какво биха ни казали тѣзи крикуни и лалци, когато виждатъ че тѣхнитѣ клюкарства оставатъ за смѣтката имъ.

Ако свѣденията ни сѣ вѣрни Д-ръ Даневъ, Молловъ и др. по-видни Цанкови послѣдователи всички сѣ отдѣлени отъ него, слѣдствие своеволното съединение Цанковъ съ Стамболиститѣ и Радославиститѣ.

Още два броя и ние свършваме годината, когато три четвърти отъ абонаментната стойностъ на вѣстника ни не е платена. Ние полагаме трудъ да бѣдемъ редовни земаме ли право поне слѣдъ като измина годината? Молимъ всички да си внасятъ съ бонове направо до редакцията. Прѣзъ Декемврий мѣсець нече излиза, за да можемъ уреди смѣткитѣ си и годината.

И в. „Социалистъ“ ни подразни въ една статийка въ прѣдпослѣдний си брой. Ние и другъ пхтъ сме казвали, че да полимизираме съ едно вѣстниче което всѣва развратъ въ обществото и утопически идеи, трѣбва да го считаме за унижение. Ако сме правили нѣкога сравнение съ социалиститѣ или тѣхната пропаганда, то е кога сравняваме нѣщо недостойно, осхдително за едно общество. Въ очитѣ на разнитѣ гладници-социалисти каквито сѣ всички просяци около „Социалистъ“, който има 20 пари спечелени съ трудъ и потъ, ако не ги внесе въ кассата на Сакжзова за да се хрантути като просякъ билъ буржуа!...

Отъ Луковитъ ни пишатъ, че тамъ се показали повече отъ десетина кандидати за народни прѣдставители. Чудно нѣщо, Луковитъ и околията му има най-много мераклий за чиновници, разсилни, касиери, а особенно сѣдебни засѣдатели, които за срамъ идатъ пѣшъ до Плѣвенъ по 70—80 кил. само да се избержатъ засѣдатели!! Това показва, че у насъ за всѣка почетна служба ще трѣбва ценъ, а не да се вмжкватъ като засѣдатели, хора неграмотни и които нематъ понятие за дѣлото за което се призоваватъ. Всичко само да получи прогонни и 6 лева дневни

Завчера на 10 Ноемврий нѣкой неблагородни госпожи отъ новоизбранното настоятелство бѣха свикали гражданки да се записватъ членки на дружеството „Развитие“. Това събрание било открито отъ г-жа Ганова, която си позволила да се титулира прѣдсѣдателка. Тѣй като не е бивала никога отъ никого избирана, и не е давало дружеството смѣтки нито е предало на новото настоятелство, била сканфузена и така напустнала залата при благородно дамско усмивание. Смѣшното било, кога нѣкой кради списъци дами почнали да бѣгатъ изъ улицитѣ отъ страхъ да не имъ земяли тефтеритѣ. Слушаме, че властта ще има работа съ това разбъркано старо настоятелство и съ подписване нѣкой имена, както и търкане други. Ще съобщимъ кога узнаемъ подробноститѣ

Вчера шефътъ на новитѣ консерватори — слаболисти Г. Грековъ, заминалъ за София, съпроводенъ отъ неговитѣ съмисленици. Обѣда, който му билъ даденъ, билъ твърдѣ оживенъ особено отъ г. Т. Х. Щирковъ, който най-много тостове пилъ. Единъ отъ тѣхъ държалъ рѣчь срѣщу омразнитѣ имъ цинцари, на което г. Грековъ, много съжелилъ, че неговитѣ партизани се излобили толкова глупаво. Далъ имъ да разбержатъ, че ако велъ шефството на партията, той не иска да има и вагабонти, каквито могѣлъ да сѣглѣда отъ посрѣщачитѣ. Той обърналъ особено внимание на посрѣщачитѣ съ скѣсанитѣ палта, отъ което забѣлѣзалъ, че нѣмало ни единъ търговецъ, съ исключение на Ев. Славовски, а другитѣ всички изгонени писари. Стамболовска партия.

Отъ с. Тръстеникъ ни пишатъ че кмета ходилъ съ нѣкой негови креатури отъ кръчма на кръчма, заплашвалъ селянитѣ, че ако не го слушали и дадѣтъ глестѣ си за чорбаджия му Ев. Славовски, щѣлъ да ги бие и щели да стрѣлятъ. Така имали споразумѣние партизанитѣ му въ Плѣвенъ. Този Г. Кметъ които случайне е останалъ още по каспирание на изборѣтъ му, и другъ пхтъ ся е одѣрзостивалъ да заплашва селянитѣ си.

Властта трѣбва да му укаже мѣстото.

Съединенитѣ оппозиции въ Ловечъ се съгласили. За кандидати окончателно било рѣшено да бѣдѣтъ: Радославовъ, Никифоровъ и Башевъ. Добръ имъ часъ.

Орѣщу тѣзи, които сѣ дрънкали съ тенекета при идване на г. Грекова, както и срѣщу тѣзи, които си позволили да срѣлятъ, властта е съставила актъ и ги прѣдава на сѣдъ.

ПОЩА

Г-нъ М-въ Комедията, която ни пращате „Сто ила + 3000 свѣщи“ не ще обнародваме. Пратете ѝ въ нѣкой журналъ, като напр. *Денъ*. Г. Д-ски Луковитъ. Неразбираме защо такава церемония съ Г-нѣ оставете го на страна. Другъ пхтъ ще обнародваме.

Плѣвенъ Г. С-въ. Никой не ви праща вѣстникъ безъ пари, затова нѣма защо и никому да благодарите.

Ломъ Г. Б-въ, пратете стойността за полученитѣ Ви равво 49 броя. Кждѣ сте биле и защо не сте го върнали цѣла година, когато двѣ години на редъ го получавате.

Гурново Г. Кюм-въ. Безъ пари не пращаме в. Платѣте онѣзи кога сте приемали въ Плѣвенъ.

ПОКАНА

Умоляватъ се членкитѣ на Женското Дружество „Развитие“, така също желающитѣ госпожи и госпожици да се събержатъ на 17 т. г. въ Недѣля слѣдъ отпущкъ на Божественната Литургия въ Св. Николаевското Дѣв. Училище, гдѣто ще се държи скаска по възпитанието на жената.

Особна покана не ще се праща на никоя.

Плѣвенъ, 15 Ноемврий 1896 год.

Прѣдсѣдателка: **Ив. Докова**Секретарка: **Ан. Димитрова**

Важно за семействата.

Долоподписанитѣ честь имаме да обявимъ на почитаемитѣ Г-да граждани, че бояджийницата нахояща се въ гр. Плѣвенъ срѣщу памѣтникътъ въ дукенятъ на „дѣда Игната“, почва да функционира разни боядисвания, като: прежди, шаяци, коприни, памуци, дрѣхи, рокли, сѣщо тирина и казмири, които сѣ излѣзли отъ цвѣтѣтъ си, като се прѣобѣнатъ въ други цвѣтъ; същеврѣменно като се и загладатъ (машиносатъ).

Сѣщо сме снабдени и съ пресса за заглаждане, като: шаяци, рокли, чаршафи, шалове и пр.

Цѣни твърдѣ ефтени.

Коио Г-да се съмняватъ за фалшивостъ, то гарантираме.

Съ почитание:

1—4

Хараламби Бояджиевъ и Синъ

Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плѣвенъ има нужда отъ единъ словослагателъ.

Желающия да яви съ първа поща работата и заплатата си.

Бохотско Селско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 767

Понеже търга за който Бохотското селско общинско управление съ обявлението си под № 687 от 4 м. мѣсецъ бѣше извѣстило че ще се произведе на 30-ий сѣщій мѣсецъ неможи да стане по нѣмание конкуренти, ещѣто селско общинско управление обявява на интересующитѣ се, че въпросния търгъ е отложенъ за 20 Ноемвр. когато ще се извърши при сѣщитѣ условия при които бѣше съобщено и съ обявлението № 687.

Прочее поканватъ се всички интересующи се лица които желаятъ да наематъ загражданието на училищния дворъ въ с. Бохотъ, да се явятъ въ показания по горѣ денъ въ 9 часа прѣдъ обѣдъ въ канцеларията на Бохотското селско общ. управление и взематъ участие въ търга.

Интересующитѣ се могатъ да прочетѣтъ първоначалното обявление напечатано въ в. „Плѣв. Гласъ“ брой 43 отъ 14 Септемвр. н. г. с. Бохотъ, 10 Ноември 1896 год.

Общински Кметъ: **А. Ивановъ.**Писаръ: **А. П. Лунгаровъ**

Плѣвенска I-во Кл. Държ. Болница.

№ 619

Тѣй като, назначения, съгласно обявлението на болницата подъ № 456 (обявено въ Държ. вѣстникъ брой № 206 и въ в. Плѣвенски гласъ брой №) на 14 того търгъ за доставката на хлѣбъ, мѣсо и разни дръбни продукти, нужни за поддържанieto на болницата за врѣме отъ 1-й Януарий 1897 год., до 1-й Януар. 1898 год. се не състоя по причина на отказването на конкурентитѣ да конкуриратъ по ради поемнитѣ условия за нѣкой отъ прѣдметитѣ, то вслѣствие на това, обявява се на интересующитѣ се, че на 14-й Ноември т. г. на 9 часа сутринта, ще се произведе новъ търгъ за горната цѣль въ помѣщенiето на Плѣвенската Окр. Постоянна Комисия.

Желающитѣ г. г. да взематъ участие въ търга, умоляватъ се да се явятъ въ горѣозначеното врѣме и мѣсто.

Переторжка ще се произведе на слѣдующия денъ 15-й Ноември тоже на 9 часа сутринта.

Залозитѣ, за право участвуването въ търга оставатъ сѣщитѣ обявени, въ обявлението подъ № 456

Търговитѣ книжа може да се видятъ въ всѣхъ присѣственъ денъ въ канцеларията на болницата и Плѣвенската Окр. Постоянна Комисия.

31-й Октомвр. 1896 год. пр. Плѣвентъ

За Управителъ-Лѣкаръ: **Д-ръ Живковъ**Надзирателъ: **М. Вояджиевъ**

3—3

Секретаръ: **П. Гьорговски**

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 6083

Подписаний **Ив. А. Гърковъ** Сжд. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на основание исполнительный листъ № 3696 издаденъ на 9 Ноември т. г. отъ Плѣвенский Град. Мир. Сждия въ полза на **Ив. Ив. Доковъ** отъ гр. Плѣвентъ повѣренникъ на **Братия Ст. Бояджиеви** отъ сѣщия градъ сръбцу **Маждраковъ, Василевъ, Тончевъ** С-ие отъ гр. Плѣвентъ за 790 лева 90 ст. съ лихви и др. и съгласно чл. чл. 903 — 950 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че на 23 Ноември т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ длѣжникови движими имоти, а именно:

1) 13 ката дръхи (дрѣха джилетка и панталони) отъ габровски кангръ оцѣнени по 30 л. единия катъ;

2) 13 ката дръхи отъ Европейски шаякъ дръха джилетка и панталони оцѣнени по 20 л. единия катъ;

3) 13 горни дръхи (Гарибалда) отъ габровски шаякъ оцѣнени по 7 лева едната дръха

4) 6 метра касторъ за балтони цвѣтъ синъ, оцѣненъ по 10 лева метъра.

5) петъ метра касторъ за балтони цвѣтъ кафенъ оцѣненъ по 10 лева метъра.

6) Осемъ метра кангръ габровски за есенни дръхи оцѣненъ по 6 лева метъра.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ горнитѣ имоти или частъ отъ тѣхъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването да наддаватъ и преглѣждатъ книжата по продажъта която, ще почне отъ 9 часа сутринта и ще трае до 6 часа вечерта.

гр. Плѣвентъ, 14 Ноемвр. 1896 год. 1—3

Сждебенъ Приставъ: **Ив. А. Гърковъ.**

№ 6611

Подписаний **Ив. Чолаковъ** п. Сжд. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II участъкъ на основание исполнительный листъ № 1971 отъ 31 Май 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский гр. Мир. Сждия въ полза на **Димитръ Великовъ** изъ с. Згалоувецъ сръбцу **Иванка Колюва** отъ с. Згалоувецъ за искъ 234 л. 40 ст. съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Граждан. сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 30 Ноември и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдующитѣ длѣжникови движими имоти, а именно:

1) Една нива, находяща се въ Згалоуецкото землище въ местността „Платникова могила“ отъ 14 декара и половина, при сѣседи: **Гатю П. Иванчовъ, Георги Почковъ** и пѣтъ оцѣнена за 280 л.

2) Нива въ сѣщото землище въ местността „Средни връхъ“ отъ 9 декара и 3 ара при сѣседи: **Андрея П. Кировъ, Пекко Андрейковъ** и пѣтъ оцѣнена за 195 лева.

Продаваемият имотъ не е заложенъ никому. Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването въ всѣхъ присѣственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всѣхитѣ книжа относящи се по продажъта.

Плѣвентъ, 13 Ноември 1894 год.

Дѣло № 254 отъ 1896 год.

1—3

пом. Сждебенъ Приставъ **Иванъ Чолаковъ.**

№ 6020.

Подписаний **Ив. Ат. Гърковъ** Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на основание исполнительный листъ № 2243 отъ 13 Мартъ 1896 г. издаденъ отъ сѣщій сждъ въ полза на **Рачо Бобчевъ** управителъ на фабриката „Александръ“ въ гр. Габрово сръбцу **Маждраковъ, Василевъ, Тончевъ** и С-ие отъ гр. Плѣвентъ за 1465 л. 33 ст. съ лихвитѣ имъ до исплащанието отъ която сума длѣжницитѣ сж исплатили 700 л. 76 ст. и съгласно чл. 903 — 950 отъ Гражд. Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание че на 23 Ноември т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ длѣжникови движими имоти а именно:

1) (40) четиредесетъ ката дръхи мѣжки (дрѣха, джелетка и панталони) отъ които 20 отъ европейски цовъ и 20 отъ Габровски шаякъ оцѣнени по 25 лева единия катъ.

Желающитѣ Г. г. да купятъ горнитѣ имоти или частъ отъ тѣхъ могатъ да се явяватъ въ канцеларията да наддаватъ, търгътъ ще почне отъ 9 часа сутринта и ще трае до 6 часѣтъ вечерта.

гр. Плѣвентъ 9 Ноемвр. 1896 г. 1—3

Сждебенъ Приставъ: **Ив. А. Гърковъ.**

№ 6483

Подписаний **Иванъ Чолаковъ** П. Сждеб. приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на основание исполнительный листъ № 2912 отъ 13 Януарий 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на **Кара Бухоръ** изъ гр. Никополъ сръбцу **Яню Тодоровъ** отъ С. Брашляница за искъ 245 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 12 % годишно отъ 16 Мартъ 1892 г. до исплащанието и 12 л. 25 ст. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика че отъ 29 Октомври и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдующи длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Една Нива въ мѣстността „Орѣха“ отъ 8 декара и 4 ара, при сѣседи: **Иванъ Георгиевъ** **Димитаръ Ганчовъ** и **Стоянчо Симеоновъ** Оценена за 168 лева.

2) Нива въ „Чалъ Саватъ“ отъ 5 декара и 8 ара, при сѣседи: **Никола Палуковъ** **Ачо Ивановъ** и **Суватъ** Оценена за 116 лева.

3) Нива въ „Лозата“ отъ 5 декара и 2 ара при сѣседи: **Захария Пановъ** **Томе Лазаровъ** и лезето на длѣжникътъ съ **Тодоровъ**, оценена за 104 лева.

4) Лозе въ равнището отъ 1 декаръ и 3 ара при сѣседи: **Обратимъ Лановъ** **Иванъ Макавѣевъ**, и **Велико Г. Петърчовъ** Оценена за 78 лева.

Наддаването ще почне отъ цѣната която ще даде първи купувачъ.

Желающитѣ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването въ всѣхъ присѣственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще преглѣждатъ всѣхитѣ книжа относящи се по продажъта.

гр. Плѣвентъ, 31 Октомври 1896 год.

Дѣло № 405 отъ 1895 год.

3—3

П. Сждебенъ Приставъ **Ив. Чолаковъ**

№ 6485

Подписаний **Иванъ Чолаковъ** п. Сждеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание исполнительный листъ № 2950 отъ 13 Августъ 1893 год. издаденъ отъ Плѣвен. Окол. Мир. Сждия въ полза на **Кара Бохоръ** изъ гр. Никополъ сръбцу **Иванъ Бешовъ** отъ с. Брашляница за искъ 68 лева съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 29 Октомври т. г. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдующите длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Едно лозе находяще се въ Брашлянското землище въ мѣстността „равнището“ отъ единъ декаръ и 6 ара. при сѣседи: **Илия и Христо Цвѣткови, Ане Лишовъ, Ив. Главниковъ** и пѣтъ оцѣнено въ Емляничитѣ книги на Брашлянската община за 90 лева.

Продаваемият имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването въ всѣхъ присѣственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всѣхитѣ книжа относящи се по продажъта.

Дѣло № 222 отъ 1893 год.

3—3

Сждебенъ Приставъ: **Ив. Чолаковъ**

№ 6484

Подписаний **Иванъ Чолаковъ** п. Сждеб. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II-й участъкъ на основание исполнительный листъ № 2511 отъ 8 Августъ 1896 год. издаденъ отъ Плѣвен. Окол. Мир. Сждия въ полза на **Кара Бохоръ** изъ гр. Никополъ сръбцу **Филипъ Гоиновъ** отъ с. Брашляница за искъ 648 лева заедно съ лихвитѣ имъ по 13 % годишно отъ 6 Ноемвр. 1891 г. до исплащанието и 32 лева сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика че отъ 29 Октомвр. т. г. и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Едно лозе въ брашлянското землище местността „Усойката“ около 1 декаръ при сѣседи: **Ст. В. Щъркеловъ, пѣтъ, Цвѣтко Гоиновъ** и междо оцѣнено за 40 лева.

2) Една ливада въ сѣщото землище местността „Мицовъ геранъ“ около 6 декара при сѣседи: **Илия Петковъ, Михалъ Ангеловъ** и братя **Гоинови** оцѣнена за 100 лева.

3) Едно лозе въ сѣщото землище местността „равнището“ около 1 декаръ при сѣседи: **Първанъ Пачовъ** и братия **Гоинови** оцѣнено за 40 л.

4) Една нива въ сѣщото землище местността „Долно поле“ около 4 декара при сѣседи: **П. Димитровъ** **Мичо Миховъ**, и пѣтъ оцѣнена за 60 лева.

5) Единъ полигаръ отъ 4 декара въ с. Брашляница при сѣседи: **Мицо Димитровъ** **Илия Петковъ, Ив. Макавѣевъ** оцѣненъ за 30 лева.

Продаваемият имотъ не е заложенъ никому. Наддаването ще почне отъ първоначалната цена на горе.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаването въ всѣхъ присѣственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всѣхитѣ книжа относящи се по продажъта.

гр. Плѣвентъ 31 Октомври 1896 год.

Дѣло № 400 отъ 1895 год.

3—3

Сждебенъ Приставъ **Ив. Чолаковъ**

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви — Плѣвентъ.